

[Ministeren for offentlige arbejder.]

grundlag af det skete kan være anledning til ændringer i de bestående bestemmelser, og dette gør Brørup-ulykken også, selvom sammenhængen ved denne ulykke i virkeligheden synes ganske klar.

Inger Merete Nordentoft: Jeg skal tillade mig at spørge den højtærede minister, om han ikke mener, at der er store fordele ved den tekniske sikkerhedstjeneste fremfor de sikkerhedsregler, man har benyttet i Brørup, efter hvilke den unge mand, der har begået den ulyksalige forglemmelse, er blevet skyld i, at der er gået et menneskeliv tabt, og i de skader, andre mennesker har lidt, samt i de, såvidt jeg ved, million-skader, som statsbanerne har lidt, og om man ikke udfra den tanke, at den tekniske sikkerhed er så mange gange større, må sætte et pres på for at få den tekniske sikkerhedstjeneste udbygget i et hurtigere tempo end hidtil.

Jeg tænker her ikke mindst på de rejsendes sikkerhed, men jeg tænker også i meget høj grad på det personale, der er ansat ved statsbanerne, og som man, forekommer det mig, fra ledelsens, fra statens side må beskytte imod at komme ud for den slags forglemmelser, der jo er af en sådan karakter, at de vil kunne ødelægge livet for de mennesker, der glemmer, hvad jo både den højtærede minister og jeg er enige om er menneskeligt.

Jeg skal derfor tillade mig påny at stille det spørgsmål, om ministeren ikke mener, at de tekniske sikkerhedsforanstaltninger er så meget bedre end de, der eksisterer i øjeblikket, at man hurtigst muligt og i stærkere tempo, end det hidtil har været tilfældet, bør søge dem gennemført.

Ministeren for offentlige arbejder (Victor Larsen): Jeg mener allerede, at jeg har svaret det ærede medlem, at alt taget i betragtning og på den særlige foranledning, som ulykken ved Brørup har givet nu, vil det være rimeligt at gennemføre tekniske sikkerhedsforanstaltninger indenfor det, der er muligt teknisk, og med det personale, man har til sin rådighed netop til udførelse af disse tekniske og ret kostelige anlæg. Det er også allerede taget op til overvejelse, at man i så hurtigt et tempo, som det overhovedet er muligt for os, ikke alene ved Brørup, men også ved lignende farlige steder på statsbanestrækningerne, vil udbygge sikkerhedssystemet, og jeg har yderligere nævnt den foran-

staltning, som også det ærede medlem selv var inde på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Karl M. Andersen* til finansministeren.

Vil finansministeren i anledning af den tiltagende arbejdsløshed og indtægtsnedgang i konfekturbranchen overveje at annullere forhøjelsen af chokoladefgiften af november 1950, nu da det har vist sig, at afgiften indbringer mindre end før forhøjelsen?

Karl M. Andersen: Der blev i fjor i november gennemført nogle ændringer i forbrugsafgiftslovene og i toldloven, bl. a. en forhøjelse af omsætningsafgiften på chokolade- og sukkervarer. Jeg ser nu, at disse afgifter i juli kvartal i år har indbragt 7,3 mill. kr. mindre end i samme 3 måneder i fjor. Men denne nedgang i afgifterne svarer til en meget større nedgang i chokoladefabrikernes omsætning, der er dalet fra 40 mill. kr. i juli kvartal 1950 til 27 mill. kr. i juli kvartal 1951, og i oktober kvartal ser det ud til en endnu mere truende udvikling.

Resultatet af forhøjelsen af omsætningsafgiften for chokolade- og sukkervarer er altså blevet, at den indbringer mindre for statskassen end før forhøjelsen og truer konfekturbranchens rentabilitet og beskæftigelse, således at forhøjelsen har været til skade for både staten og branchen. Jeg spørger derfor den højtærede finansminister: Vil den højtærede minister i anledning af arbejdsløshed og indtægtsnedgang i konfekturbranchen overveje at annullere forhøjelsen af omsætningsafgiften af chokolade- og sukkervarer af november 1950, nu da det har vist sig, at afgiften indbringer mindre end før forhøjelsen?

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Må jeg først sige, at det er rigtigt, at afgiften indbringer mindre end i fjor, men det må anses for sandsynligt, at den ville have indbragt endnu mindre, hvis satsen ikke var blevet forhøjet i fjor. Derom kan der ganske vist diskuteres længe; det kan der ikke føres noget bevis for. Jeg vil gerne dertil føje, at de tal, der foreligger for forbrug og omsætning i fjor, efter min mening slet ikke var normale. I begyndelsen af 1950 ophævede man chokoladerationeringen, hvilket naturligvis førte til en stigning i forbruget, og omstændighederne tyder på, at der også var en vis hamstring